

Nr 417.

Av herr **Ericson** i *Boxholm*, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 186, med förslag till ändrad tid för kronouppbörden.*

I föreliggande proposition nr 186 föreslås att kronoskatteuppbörden skall försiggå i två terminer, den ena från och med den 10 till och med den 20 november under taxeringsåret samt den andra från och med den 1 till och med den 10 februari. Avsikten härmed angives vara att undanrödja eller åtminstone mildra de för skattebetalarna mest besvärande olägenheterna i nu gällande bestämmelser i fråga om tiden för skatteuppbörden.

Tvivelsutan medför det nu framlagda förslaget förbättringar i vissa avseenden genom att julmånaden bortfaller såsom skatteuppbördstid samt obetingad fördel beträffande skattens uppdelande i två terminer för de städer som icke deltaga i landsting, men å andra sidan uppstår svårigheter och obehag därigenom att andra uppbördsterminen skall försiggå under samma månad som landskommunerna hålla sin första kommunalskatteuppbörd.

Inkomsterna för arbetare och löntagare torde såväl under dec. som jan. månad i allmänhet vara lägre än under andra månader av året. Att de då redan i början av februari skola erlägga hälften av kronoskatten, vilket betyder att även hälften av landstingsskatten och hälften av vägskatten samtidigt skall erläggas, samt kort tid därefter eller nästan samtidigt hälften eller en tredjedel av kommunalskatten, torde medföra vissa kännbara svårigheter i all synnerhet för de lägre inkomsttagarna. Stor risk i detta avseende förefinnes att sedan de skattskyldiga betalat sina vid andra uppbördsterminen förfallna kronoskatteutskylder, de icke ha förmåga att klara sina skatter vid kommunens första uppbördsstämma. Skulle förslaget medföra sådana konsekvenser att kommunernas skatterestantier ökades, medförde ju reformen i sådant avseende rena försämringar.

Givetvis skulle ett framflyttande av andra kronoskatteuppbörden, exempelvis till i mitten av mars, medföra vissa förbättringar eller lättnader för skattebetalarna, men under mars månad ha städerna i allmänhet sin första kommunalskatteuppbörd, och dessa torde lika litet som landskommunerna önska två uppbörder i samma månad. Tanken sedan att landskommunerna eller städerna skulle framflytta sin första uppbördsstämma för att undvika konflikt med kronoskatteuppbörden, torde på grund av rent finansiella förhållanden ej heller så lättvindigt kunna ordnas.

Hur sålunda man tänker sig förslaget reella tillämpning, uppstå konflikter med avseende å uppbörden, i ena fallet med landskommunerna och i andra fallet med städerna, och någon egentlig lösning av denna invecklade fråga kan säkerligen icke ske förrän den tilltänkta uppbördsreformen kommer tillstånd.

Emellertid är ju förslaget avsett som ett provisorium, och i de fall lättnader och förbättringar kunna åstadkommas, böra dessa också ske, men det gäller samtidigt se till att om möjligt mildra förutsedda försämringar.

Ifrågasätts kan huruvida icke det för landskommunerna vore fördelaktigare att fränskilja landstingsskatten och vägskatten från kronodebetsedel. Härigenom kunde hela kronouppbörden ske som förut under en termin, men flyttad till november månad, och uppbörden av landstingsskatten och vägskatten ske å andra mera lämpliga tider, exempelvis i samband med kommunalskatteuppbörden.

I anledning av ovanstående får jag hemställa,

att riksdagen, vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 186 med förslag till ändrad tid för kronouppbörden, tar under omprövning, huruvida icke uppbörden av landstings- och vägskatten kan verkställas å andra tider än vid kronoskatteuppbörden, samt

om så kan ske kronoskatteuppbörden på landsbygden verkställas under en termin i november månad.

Beträffande själva lagtexten hemställas att densamma utformas av vederbörande utskott.

Stockholm den 11 april 1931.

F. O. Ericson,
Boxholm.
